

er indarbejdet en saadan parlamentarisk Tilstand, at Ministeren maa befinde sig i Overensstemmelse med Folketingets Flertal, og efter at Rigsdagen i Kraft af den parlamentariske Tilstand ved Budgetbehandlingen har sikret sig et ret indgaaende Tilsyn med Administrationen. Den større Bevægelsesfrihed for Ministeren, som ved den nye Ordning søges tilvejebragt, synes mig ogsaa i og for sig selv begrundet i Forlangendet om, at Statsbanerne skal drives under forretningsmæssige Former og, saa vidt det er muligt, med det Formaal at tilvejebringe et passende økonomisk Udbytte. Jeg kunde endda tænke mig, at det kunde være heldigt, om Administrationen havde endnu friere Hænder. Men derom er der ikke nu Grund til videre Drøftelse, saa meget mindre, som den yderligere Frihed, der kunde tiltrænges, skulde angaa et andet Forhold, som ikke ligger for, nemlig Takstspørgsmaalet.

De Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, og som jeg alle maa modsætte mig, er slet og ret Generaldirektionens Forslag. Baade Forslagene og Motiveringen saavel som Mindretallets Kritik af Lovforslaget er billigt erhvervede. Da jeg allerede tidligere har taget Stilling til disse Forslag, har jeg ikke tænkt mig at komme dybt ind paa dem ved denne Lejlighed, men jeg maa dog have Lov til at karakterisere disse Forslag som det, de er. De er Indrømmelser til den af Statsbaneudvalget fremsatte Kritik og Indrømmelser til det rigtige i Forlangendet om en Decentralisation af Ledelsen. Først er der den fulde Tilslutning til Forslaget om at fjerne det ministerielle Departement, dernæst den fulde Tilslutning til Ophævelsen af den kollegiale Styrelse, derefter den fulde Tilslutning til Distriktsystemet for Trafikafdelingens Vedkommende. For Båneafdelingen og Maskinafdelingen har man foreslaaet den samme Deling i Sektioner, som Lovforslaget forudsætter, men man lader Sektionerne sortere umiddelbart under Generaldirektøren og ikke under Distriktscheferne, det er Forskellen. Denne Forskel er ikke meget stor og ikke meget betænkelig, naar man ved, at den nuværende Bånedirektør selv har været med til at stille Forslag om Distriktsinddelin-

gen. For Maskinafdelingen vil Distriktsinddelingen faa mindst Betydning, idet der kun bliver 4 Maskinsektioner, og at disse faar en Instans over sig, som mulig i nogle Forhold kunde undgaas, betyder efter min Mening ikke nær saa meget som det, det betyder for Ledelsens Fasthed og Overskuelighed, at Distriktschefen har Indseende og Kontrol med alt, hvad der foregaar indenfor hans Distrikt.

Den ærede Ordfører for Mindretallet tror ikke, at der ved Distriktsinddelingen naas det, man tilsigter, at simplificere, men kun, at der skabes en Instans mere, og at de nye Kontorer vil føle sig fristede til at vise deres Nødvendighed ved at trække Sagerne Afgørelse ind til sig fra Sektionerne. Jeg har Indtrykket af, at den ærede Ordfører for Mindretallet er vanskelig at rokke fra det, han tror paa, og at jo mere man rokker, des fastere tror han, men jeg kan i alt Fald ikke dele hans Tro. Statsbanernes Ledelse vil i Fremtiden ikke komme uden om det Forlangende, der er udtrykt i dette Lovforslag, at Ledelsen skal decentraliseres. Dertil skal ogsaa nok de underordnede Led bidrage. Det er i Lovforslaget Forudsætningen, at den Myndighed, der skal tildeles Distriktscheferne og Sektionslederne, skal udtrykkes ved Instruktioner, og er man først en Gang naaet til at understyre de underordnede Led med nogen Myndighed, gaar det ikke saa let med at inddrage dem igen.

Den Indvending, Mindretallet gør imod Distriktsinddelingen, at man derved faar en Instans mere end nu, synes mig helt mærkværdig. Man kan i det hele ikke decentralisere uden at skabe Instanser. At decentralisere den øverste Ledelse er her at dele den i to Led: Generaldirektøren og Distriktscheferne. I Stedet for at lade Sagerne afgøres af Generaldirektøren alene lader man enten ham eller Distriktscheferne afgøre dem. Det er noget helt andet, der menes, naar man fra Statsbaneudvalgets og fra min Side siger, at Sagerne skal passere saa faa Instanser som muligt. De Sager, der afgøres af Distriktscheferne, passerer dem jo ikke, gaar ikke videre, det er kun dem, der ikke kan afgøres af Distriktscheferne, der gaar videre. For deres Vedkommende bliver